

Azi dimineaţă eram la volan când l-am auzit la radio pe Crin asumându-şi prostia cu Codul Penal şi recunoscând greşeala. Crin tot n-a înţeles clar, dar nu mai contează. Mi-am dat seama că s-a terminat. Că după două zile în care am crezut că peste România se va aşterne iar negura Istoriei, de fapt noi toţi am fost capabili să facem lumină.

Este admirabil modul în care întreaga societate românească s-a coalizat pentru blocarea enormității votate cu largă majoritate de Parlamentul României. O democrație nu stă în legile în vigoare ci în aplicarea lor, în practica bună a unor reguli de respect social, în imposibilitatea de facto de a răsturna voința societății. Dezincriminarea corupției prin ceea ce s-a numit marțea neagră a democrației românești a ilustrat perfect proverbul “Ceea ce nu te omoară, te face mai puternic.” Da! **Eşuarea aceastei grave încercări de amputare a democrației prin legalizarea hoției de nivel înalt a demonstrat clar că țara mea este o democrație.** Că nici măcar Parlamentul, cel care teoretic reprezintă voința poporului nu se poate întoarce împotriva acestuia. Și dacă un astfel de paradox devenise realitate prin introducerea unor legi antisociale, de data asta n-au mai cârcotit trei pârliți de jurnaliști ci o țară întreagă a spus NU. Până și Curtea Supremă s-a simțit datoare să atace imediat la Curtea Constituțională superimunitatea parlamentarilor și primarilor pentru actele de corupție. Ei bine, da, aceasta este o **democrație care se apără prin propriile mecanisme de protecție**. Desigur, într-o democrație matură, parlamentarii care au votat dezincriminarea coruției ar trebui să demisioneze, într-o democrație stăpână pe ea, Ponta n-ar mai certa ambasada SUA că n-a înțeles, iar ministrul de externe nu s-ar mai ofensa că nu mai vorbește nimeni cu guvernul din care face el parte, ci direct cu opinia publică prin intermediul presei. Și americanii și englezii și europenii se adresează acum publicului din România pentru că o autoritate care încearcă să justifice acte antisociale se delegitimează. Un Parlament care își pune singur eticheta de hoț nu mai este un interlocutor și nici guvernul pe care acesta îl susține nu mai este. Ar fi deja prea mult să vă spun că mă aștept să demisioneze cineva. Nu, nu sunt atât de naiv. Nici de la inexistenta opoziție sau de la parlamentarii onești care n-au votat dezincriminarea corupției nu mă aștept să plece, deși așa ar fi normal… Când tu ești curat într-o cameră în care miroase urât pleci, ieși, fugi de acolo… Iar acum Camera Deputaților pute! Dar nu mai contează.

Important pentru mine ca om, ca cetăţean al acestei ţări, este că după două zile în care am avut sentimentul că noi ca țară suntem pe marginea prăpastiei, după două zile în care m-am întrebat ce mai caut eu aici, în țara mea, am aflat un răspuns simplu pe care de fapt

îl știam. Aici este locul meu și al tău și al fiecăruia dintre noi, toți cei ce credem, cei care știm sau cei care vom reuși să aflăm vreodată că țara noastră este așa cum noi înșine o facem. În aceste două zile tot noi, prin aleşii noştri, am fost pe cale să o dărâmăm, dar ne-am dovedit că suntem capabili să o și salvăm.

AUTOR: MOISE GURAN

SURSA:
BIZIDAY.RO